

[Clausager.]

Er det ikke noget helt nyt? Er det sket under de foregaaende Ministre? Vi begyndte med Gaardmand Ole Hansen fra Bringstrup. Var han specielt Gaardmændenes Minister? Jeg ved ikke af det; det var vistnok ham, der fik oprettet Kærhave Husmandsskole — og det er da et lille Tegn i anden Retning. Derefter fik vi Husmand Anders Nielsen fra Tapdrup. Var han Husmændenes Minister? Det mener jeg ikke, han var; han var Minister for hele det danske Landbrug. Men nu har vi Gaardejer Kr. Bording fra Bøgballe; han er Husmandsminister; han er ikke Fagminister, han er Klasseminister. Jeg ved ganske vist nok, at den højtærede Landbrugsminister i sin Tid har erhvervet sig et Stykke Husmandsjord til sin Gaard; men jeg mente ikke, det gjorde det nødvendigt, at han derfor ene og alene skulde tale Husmændenes Sag. Jeg mener, at Landbrugsministeren maa være Landbrugets Minister, Minister lige saa vel for det større Landbrug som for det mindre.

Jeg beklager paa det dybeste, at Landets Landbrugsminister kan føre en saadan Tale. Det er til Skade for Landbruget, og det vil hæve sig i Længden, hvis han bliver ved med det.

Landbrugsministeren (Bording): Det Ændringsforslag, Partiet Venstre har stillet, indeholder en Bestemmelse — og det er Hovedbestemmelsen —, som gaar ud paa, at der skal foretages en Begrænsning af Margarineforbruget i Maanederne Marts—August. Det er noget ejendommeligt, at det saakaldte liberalistiske Venstreparti kan stille et Forslag, der griber saa stærkt ind i Produktionen og Forbruget, at man sikkert sjældent har set et mere udpræget planøkonomisk Forslag. Nu er vi jo ikke saa uvant med at gennemføre Planøkonomi i disse Tider — vi har maattet erkende Nødvendigheden deraf —, men det er jo ikke tilstrækkeligt, at Forslaget indeholder Planøkonomi; det skulde ogsaa gerne være saaledes, at det baade er fornuftigt og retfærdigt.

Her maa jeg sige, at det for mig staar som noget ubegribeligt, at man kan mene, det er berettiget, og at navnlig Partiet Venstre, som plejer at sige, de er liberalistisk indstillet og imod den Politik, vi nu er inde paa med Regulering af Produktion, Forbrug o. s. v., kan foreslaa en Ordning, hvorefter Landbruget faar afgørende Indflydelse paa, hvor meget Margarine Bybefolkningen maa bruge i disse 6 Maaneder.

Det ærede Medlem Hr. Kyed, der talte

for Partiet Venstre, spurgte, hvorledes det skulde være muligt at faa gennemført et øget Smørforbrug, hvis det ikke skete gennem en Begrænsning af Margarineproduktionen. Det er sagt tidligere her, at vi alle sammen er enige om, at Hovedsagen ved en Smørordning er at skabe Mulighed for et større Smørforbrug her i Landet i de Maaneder, hvor vi overfylder det engelske Marked med vort Smør — og det er rigtigt.

Jeg skal sige til det ærede Medlem Hr. Kyed som Svar paa hans Forespørgsel det samme, som jeg sagde forleden Dag, at naar man ønsker et større Smørforbrug her i Landet, saa maa der selvfølgelig ske en Indskrænkning i Forbruget af andre Fedtstoffer. Det kan gøres paa to Maader — ja, maaske paa flere —, men her er stillet Forslag om at gøre det ad to Veje, nemlig paa den Maade, Venstre og Konservative foreslaar: en Fordyrelse af Margarin eller Forbud mod Margarin, og paa den Maade, vi foreslaar: en Forøgelse af Forbruget gennem en Billiggørelse af Smørret, saaledes at det kan sælges her paa Hjemmemarkedet til Dele af Befolkningen eller til hele Befolkningen for den samme Pris, som man opnaar i England. Jeg for mit Vedkommende vil efter de Erfaringer, vi har gjort, mene, at vort Forslag vil sikre et større Forbrug af Smør, end Venstres Forslag vil. For det kan jo ikke nytte noget, at man fastsætter Priser for Smør og Margarine af en saadan Højde, at Befolkningen ikke har Raad til at spise det. Hvis Befolkningen ikke paa anden Maade kan skaffe sig Fedtstoffer til rimelige Priser, bliver Resultatet, at Befolkningens Fedtforbrug bliver forringet i Forhold til, hvad der er nødvendigt for den.

Forholdene, saaledes som de ligger i Aar, er vidt forskellige fra dem, vi var inde under i Fjor, da vi behandlede Smørordningen og andre Ordninger. Svinepriserne ligger nu ca. 25 pCt. over de Priser, vi havde i Fjor, da vi behandlede disse Sager — det var omtrent paa samme Tidspunkt af Aaret —, og Fedtpriserne ligger ca. 100 pCt. højere nu i November Maaned, end de laa i December og Januar. Det er givet, at naar vi har saadanne Priser paa Flæsk og Fedt, og naar vi i Aar i Modsætning til i Fjor, hvor vi havde en Overfyldning af Markedet i Danmark med Flæsk, snarere har Knaphed paa Flæsk, saa er det meget farligere, hvis man vil sikre sig, at Befolkningen faar de nødvendige Fedtstoffer i Føden, at gaa til en saadan Forhøjelse af Priserne paa Smør og Margarine, som der her er Tale om.

Naar man saa fra Venstres Side foreslaar, at der udstedes Kort til mindre be-